

رضا غیبایی از برگزاری تداکس در تهران می‌گوید. عکس: سعید عامری

سخنرانی‌های تحقیقاتی و کاربرد علم و فرهنگ را شامل می‌شوند که معمولاً درون یک داستان بیان می‌شوند. به سخنرانان معمولاً حداکثر ۱۸ دقیقه زمان می‌دهند تا ایده خود را به بهترین نحو ممکن از لحاظ نوآوری و درگیر کردن مخاطبان ارائه دهند. در بین سخنرانان بیشین کنفرانس‌های تداکس نام‌هایی چون: بیل کلینتون، جین گودال، مالکوم گلدول، ال گور، گوردون براون، ریچارد داکینز، بیل گیتس، یونو، مایک رو و موسسان گوگل لری پیج و سرگی برین و بسیاری از برندگان جایزه نوبل به چشم می‌خورند. سرپرست تداکس در حال حاضر کریس اندرسون، زورنالیست کامپیوتر و ناشر مجله است. از سال ۲۰۰۶ تاکنون، ویدئوهای تداکس به صورت رایگان در اختیار عموم مردم قرار گرفته است. از آوریل ۲۰۱۴، در حدود ۱۷۰۰ ویدئوی سخنرانی‌های تداکس روی وبسایت آن قرار گرفته است. در سال ۲۰۱۱ تعداد بازدید از ویدئوهای تداکس به ۵۰۰ میلیون رسید و در نوامبر سال ۲۰۱۲ بازدید از ویدئوهای تداکس در مجموع به یک میلیارد بازدید رسید.

تاریخچه

ایده تداکس توسط ریچارد سال ورمن، معمار و گرافیکست آمریکایی بنا نهاده شد. او همگرایی تکنولوژی، تفریح و طراحی را مشاهده کرده بود که اصل و بنیان تداکس شد. اولین کنفرانس توسط هری مارکس و ورمن در سال ۱۹۸۴ سازماندهی شد و در آن به لوح فشرده سونی و اولین کامپیوتر مکینتاش اهل پرداخته شد. ارائه‌ها توسط ریاضیدان معروف بنوا مندلبرو و اعضای یا نفوذ صنعت کامپیوتر انجام شد. کنفرانس از لحاظ مالی ناموفق بود و تقریباً شش سال طول کشید تا کنفرانس بعدی برگزار شود. از سال ۱۹۹۰ به بعد، جامعه رو به رشد TEDsters سالانه در این مراسم در مونتری کالیفرنیا دور هم جمع می‌شدند اما از سال ۲۰۰۹ به بعد به دلیل افزایش چشمگیر تعداد شرکت‌کنندگان، این کنفرانس در لانگ بیچ کالیفرنیا برگزار شد.

در ابتدا سخنرانان در حوزه‌های اصلی تداکس یعنی تکنولوژی، تفریح و طراحی سخنرانی می‌کردند اما در دهه ۹۰ میلادی، فهرست سخنرانان گسترش یافت تا دانشمندان، فیلسوفان، موسیقیدانان، رهبران مذهبی و آدم‌های نیکوکار نیز بتوانند سخنرانی کنند.

TED مخفف Technology, Entertainment, Design است که به ترتیب به معنای طراحی، تفریح (معنای کلی را در نظر بگیرید) و تکنولوژی است. تداکس مجموعه‌ای از کنفرانس‌های جهانی است که حول محورهای طراحی، تفریح و تکنولوژی برگزار می‌شود و توسط بنیاد سپلینگ که غیرانتفاعی است، اداره می‌شود. اگر ویدئوهای کنفرانس‌های تداکس مشاهده کرده باشید حتماً شعار «ایده‌هایی با ارزش گسترش» را مشاهده کرده‌اید. تداکس در سال ۱۹۸۴ تاسیس شد و در سال ۱۹۹۰ سری کنفرانس‌های سالانه تداکس شروع به کار کرد. تاکید اولیه تداکس به ریشه‌های در سیلیکون ولی، بر روی تکنولوژی و طراحی بود، اما با گذشت زمان کم‌کم گستره تمرکز آن افزایش یافت و به موضوعاتی مانند علم، فرهنگ و موضوعات آکادمیک گسترش یافت. کنفرانس اصلی تداکس به صورت سالانه در شهر ونکوور و TEDActive که کنفرانسی به موازات کنفرانس اصلی تداکس است، در شهر ویستلر در ایالت بریتیش کلمبیا برگزار می‌شود. تداکس کنفرانسی است که به صورت زنده و آچ دی پخش می‌شود و با تاکید بر ارتباط، گفت‌وگو و نوآوری بنا شده است و زحمات دست‌اندرکاران جامعه تداکس را جشن می‌گیرد. پیش از سال ۲۰۱۴، این کنفرانس‌ها به ترتیب در لانگ بیچ و پالم اسپرینگ کالیفرنیا برگزار می‌شدند. رخدادهای تداکس در سرتاسر آمریکای شمالی، اروپا و آسیا نیز برگزار شده‌اند و به صورت زنده نیز پخش شده‌اند. این کنفرانس‌ها اکثر بازه گسترده‌ای از

کنفرانس تداکس

گسترش ایده‌های ارزشمند

اسیدامیر اشراقی - محمدرضا ازلی‌صفت

رویدادی برای گسترش ایده‌های ارزشمند

گفت‌وگو با رضا غیابی برگزارکننده تد اکس تهران

در پرونده این هفته به گفت‌وگو با رضا غیابی، برگزارکننده تد اکس تهران نشستیم. وی مهندسی صنایع دارد و بعد از آن ام‌بی‌ای را در سازمان مدیریت صنعتی گذرانده است به کشورهای زیادی سفر کرده است اما در ۲۵ سالگی تصمیم می‌گیرد ایران را برای زندگی انتخاب کند. سال ۲۰۰۸ با دیدن تنها چهار ویدئوی سخنرانی‌های تد که تا آن زمان روی سایت قرار گرفته است، به کنفرانس‌های تد علاقه‌مند می‌شود و از آن به بعد تمامی کنفرانس‌ها را دنبال می‌کند. وقتی متوجه می‌شود تد اکس قرار است در ایران راه‌اندازی شود، درخواست همکاری می‌دهد. بعد از چندین ماه در خواست سرانجام به مصاحبه دعوت می‌شود و سپس با نشان دادن توانایی خود به یکی از اعضای اصلی تد اکس تهران بدل شده تا جایی که لایسنس تد اکس تهران به او منتقل می‌شود. وی تدریس را وسیع‌ترین و در دسترس‌ترین زیرساخت برای گسترش ایده‌های ارزشمند می‌داند و معتقد است که شکل این کنفرانس‌ها شخص محور نیست و این ایده‌ها هستند که به تد اعتبار می‌دهند. تد (TED) یک سازمان غیرانتفاعی است که به گسترش ایده‌های ارزشمند اختصاص داده شده است. تد که حدود ۳۰ سال پیش به عنوان یک کنفرانس چهارروزه کار خود را شروع کرد، اکنون بسیار گسترده‌تر شده و شامل بخش‌های گوناگونی می‌شود. کنفرانس‌های تد که دو بار در سال برگزار می‌شوند، از افراد برجسته و پیشرو در اندیشه و عمل دعوت می‌کند تا در کمتر از ۱۸ دقیقه به گسترش برترین ایده‌های خود بپردازند.

از خودتان بگویید و کمی خودتان را معرفی کنید.

شغل فعال کردن فرصت‌ها برای افراد یا کسب و کارهاست. یا بهتر بگویم کارم این است که یک ایده را خلق و با تیم‌های مختلف روی آن ایده کار می‌کنیم. گاه سازمانی است که روی آن تمرکز می‌کنیم تا بتوانیم آن سازمان را ارتقا دهیم. اما این تنها ۵۰ درصد زندگی کاری من است. یعنی بخشی که از آن کسب درآمد می‌کنم و ۵۰ درصد باقی‌مانده را که قصد کسب درآمد از آن ندارم به تد و تد اکس که خیلی به آن علاقه‌مندم اختصاص می‌دهم.

تحصیلاتان در چه رشته‌ای است؟

من مهندسی صنایع را در دانشگاه آزاد خواندم و بعد برای ادامه تحصیل رشته ام‌بی‌ای در سازمان مدیریت صنعتی را برگزیدم.

از چند سالگی و چگونه با تد آشنا شدید؟

من از سال ۲۰۰۹ که تد چهار تد تاک روی وبسایتش داشت با این سازمان آشنا شدم و از این لحاظ که هر از گاهی یادکست‌های مفیدی روی وبسایت قرار می‌داد، نظرم را جلب کرد. البته آن زمان سرعت اینترنت ایران، حداقل اینترنت‌های خانگی به شما اجازه نمی‌داد کنفرانس‌ها را آنلاین ببینید. من به یاد دارم که این کنفرانس‌ها را دانلود می‌کردیم و بین دوستان بخش می‌کردیم. یک روز یک سخنرانی روی وبسایت قرار داده شد به نام PARADOX OF CHOICE از بری شوآرتز. سخنرانی در مورد این بود که هر چقدر انتخاب‌های شما زیاد می‌شود، برعکس اینکه آدم خوشحال‌تر شود، زندگی سخت‌تر می‌شود و انتخاب کردن به کار سختی بدل می‌شود. حال چگونه این زندگی را ساده کنیم؟ وقتی این سخنرانی را دیدم متوجه شدم می‌خواهم یکی از پایه‌های فکری زندگی‌ام را بر این مبنا قرار دهم، بنابراین خیلی به آن توجه کردم. شاید ۲۰ بار این سخنرانی را با دقت نگاه کردم و کتابش را کاملاً خواندم و در ضمن متوجه شدم کار تد در واقع این است که چنین ایده‌هایی را به اشتراک می‌گذارد. از آن زمان به بعد تمام سخنرانی‌هایش را دنبال کردم و برایم این سوال پیش آمد که این سازمان چگونه کار می‌کند و چرا تمرکز روی ایده است.

چگونه صاحب امتیاز تد اکس تهران شدید؟

من بعداً به خانواده تد اکس تهران اضافه شدم. در ابتدا باید بگویم همان‌طور که در تد بلاگ راجع به تاریخچه آمده است، لایسنس که قرار بوده به ایران بیاید لایسنس بوده است به نام تد اکس تهران - کیش که مربوط به دو شهر بزرگ و موثر ایران می‌شده، تصمیم می‌گیرند این دو لایسنس را از هم جدا کنند و خانم سارا محمدی که در دویبی زندگی می‌کنند لایسنس تد اکس تهران انتخاب شدند. من زمانی که متوجه شدم چنین چیزی هست در گوگل دو کلمه تد و ایران را جستجو کردم و دیدم که قرار است تد اکس وارد ایران شود. حدس زدم یک ای‌میل باید باشد و ای‌میل را یافتم و ای‌میل زد که من دوست دارم همکاری کنم و هر کاری از دستم برمی‌آید برای تد اکس در ایران انجام دهم. خودم را معرفی کردم و رزومه‌ام را فرستادم. در ابتدا به دلیل بالا بودن حجم ای‌میل‌هایی که به دستشان می‌رسید، پاسخی نگرفتم. بعد از چند روز ای‌میلی دریافت کردم با این مضمون که متشکریم از ای‌میل شما و اگر نیازی بود به شما خبر خواهیم داد. چند روزی گذشت و خبری نشد و من دوباره ای‌میل زد و دوباره درخواست همکاری دادم. این کار را چند بار دیگر هم انجام دادم. بعد از مدتی به من گفتند تنها کاری که الان می‌توانی انجام دهی اطلاع‌رسانی تد اکس در شبکه‌های اجتماعی است و ما احتیاج به این داریم که آگاهی در مورد تد اکس تهران زیاد شود. من آن زمان در کل شبکه‌های اجتماعی که عضو بودم حدود ۵۰۰ تا ۶۰۰ دوست داشتم، آنقدر تد اکس را تبلیغ کردم که تقریباً تمامی این دوستان بیج تد اکس را دیدند و طرفدارش شدند و احساس کردم آن مسوولیتی را که به من سپرده شده بود به نحو احسن انجام دادم. بعد ای‌میل زد که من این کار را انجام دادم و منتظر کار بعدی

هستم. در پاسخ ای‌میلی دریافت کردم که من را به مصاحبه دعوت کرده بود. مصاحبه در دفتر یکی از سازمان‌های دوست تد اکس تهران به نام خاورزمین برگزار شد. به غیر از من، افراد زیادی برای مصاحبه آمده بودند. من در آنجا خاتم محمدی را دیدم و بیشتر از اینکه ایشان از من سوال بپرسند، من از ایشان راجع به تد سوال پرسیدم و برایم مهم بود بدانم چرا این کار را انجام می‌دهند. کاری که می‌کردند واقعاً غیرانتفاعی بود و هیچ نفع شخصی در آن وجود نداشت و متوجه شدم اینجا همان جایی است که من دوست دارم برایش کار کنم. مصاحبه خیلی خوبی بود و من احساس موفقیت می‌کردم. بعداً از یکی از دوستانم که در آن زمان خودش هم قرار مصاحبه داشت و در سال انتظار نشسته بود، شنیدم که با خودش فکر می‌کرده عجب آدم پرچالهای داخل اتاق مصاحبه است! حدود سه روز بعد ای‌میل آمد که قبول شده‌ای و من به تیم ملحق شدم. آن زمان من علاقه داشتم اما تخصصی نداشتیم. من تسلط خوبی به زبان داشتم و به واسطه تأکید هم که خانواده روی زبان فارسی داشتند، می‌توانستم ترجمه و برگردان انگلیسی به فارسی را به خوبی انجام دهم. بنابراین سعی کردم از ترجمه آغاز کنم و باید به شکل جذابی متن‌های مورد نیاز را به فارسی برگردان می‌کردم. ما یک نقش در تیم داریم به نام هاست، کسانی که هاست هستند همه کار می‌کنند، از استقبال و راهنمایی شرکت‌کنندگان گرفته تا رفتن روی سن و میزبانی کردن مراسم. خانم محمدی در روز رویداد تد اکس تهران ۲۰۱۳ من را هم جزو هاست‌ها در نظر گرفته بودند. من احساس کردم تد اکس جهت بسیار خوبی را در پیش گرفته است و از آنجا بود که نیمی از زندگی کاری‌ام را روی تد اکس تهران متمرکز کردم. بعد از برگزاری اولین تد اکس تهران من از خانم محمدی درخواست کردم یک هفته بیشتر به من وقت بدهد تا ویدئوهای تد اکس را با کیفیت بالاتری تحویل دهم. علت درخواست من این بود که من تمامی سخنرانی‌های تد را به مرور زمان دیده بودم و می‌دانستم چطور باید درست شوند. بنابراین با کارگردان هنری یک هفته به بهتر کردن این ویدئوها پرداختیم. در این یک هفته روزی ۱۷ ساعت کار می‌کردیم. وقتی کار ویدئوها تمام شد خانم محمدی خیلی راضی بودند و گفتند نسبت به قبل خیلی فرق کرده است و بیشتر از داوطلبی روی آن وقت گذاشته‌ای. کم‌کم ایشان من را به عنوان دبیر دوم همایش که نقشی است که یک سطح از لایسنسی یعنی خود خانم محمدی پایین‌تر است انتخاب کردند. من از این انتخاب خیلی خوشحال شدم. مسوولیت زیادی بود اما اصلاً برایم کار سختی نبود. همین زمان‌ها بود که اعلام کردند از تیم تد اکس تهران یک نفر می‌تواند به تد بیاید و این برای من یک آرزوی بسیار بزرگ بود و خانم محمدی به من ای‌میل زد که این شانس تو است و من را از طرف تیم به تد معرفی کرد. شاید بتوانم بگویم این لحظه بهترین لحظه زندگی من بود. شرکت کردن در این کنفرانس برای خیلی از آدم‌ها یک روایت و رفتن به کنفرانس برای من هم خیلی مهم بود. آنجا متوجه شدم که تد تنها یک کنفرانس و سخنرانی نیست بلکه یک تجربه منحصر به فرد است. حرف زدن آدم‌ها و از آن مهم‌تر دیدن آدم‌های اثرگذاری مانند بیل گیتس آن هم جایی که آنها هم آمده‌اند آدم‌ها و ایده‌های بزرگ را ببینند. وقتی برگشتم با خانم محمدی به این نتیجه رسیدیم که بهتر است با توجه به تجربیاتی که آنجا کسب کردم لایسنس را به نام من بگیریم. برای لایسنس ۲۰۱۴ اقدام کردیم و به نام من صادر شد. من از خانم محمدی خواهش کردم که همچنان در تیم باقی بمانند بعداً به خاطر زیادی حجم کار و اینکه علاقه داشتند در پشت صحنه باشند به عنوان موسس و مشاور تد اکس فعالیت کردند. من فکر می‌کنم دستور تد اکس تهران علاوه بر سخنرانی‌هایی که دارد، این قالب تیم‌سازی در آن است. با اینکه همه می‌آیند و می‌روند هر که می‌آید زندگی‌اش عوض می‌شود بسیاری آمده‌اند و الان موسس یک شرکت برای خودشان هستند وقتی تد اکس تهران اتفاق می‌افتد بهترین آدم‌ها را می‌بینید. ما هم گروهی‌هایی را داریم که از انگلیس، هلند، ترکیه و فرانسه برای فعالیت‌های این چنینی به ایران آمده‌اند.

❖ فرق تد با تد آکس در چیست؟

خیلی سوال مهمی است. تد یک کنفرانس است که از سال ۱۹۸۴ در حال برگزاری است. در ابتدا کارش این بوده است که آدم‌های سه دنیای تکنولوژی، سرگرمی و مدیا و طراحی را دور هم جمع می‌کردند. سالانه دو بار این کنفرانس‌ها برگزار می‌شد و هنوز هم می‌شود. یکی خود کنفرانس تد و یکی تد گلوبال که در کشورهای مختلف دنیا می‌چرخد. انقدر این تجربه و قالب برگزاری کنفرانس خوب بود که افراد فعال جوامع مختلف درخواست داشتند آن را در اجتماعات، دانشگاه‌ها و شهرهای خود نیز برگزار کنند. لذا تد برنامه‌ریزی کرد که چه بخشی از کار را می‌تواند به مردم محول کند و چه بخش‌هایی را برای خود نگه دارد. تصمیم گرفت لایسنس را درست کند به نام تد آکس که آن آکس معرف رویدادهای مستقل از تد است و خیلی‌ها می‌گویند آن آکس به معنای ناشناخته است زیرا خیلی مواقع آدم می‌بیند خیلی خروجی عالی‌ای از آن در آمد و بنابراین تد آکس درست شد. و این تد آکس بزرگ شد و هر کسی که فکر می‌کرد می‌تواند بخشی از زندگی‌اش را به آن اختصاص دهد، لایسنس تد آکس را می‌گرفت. البته بسته به قدرت و قالب درخواست نامش این تد آکس می‌توانست کوچک یا بزرگ باشد. تد آکس‌هایی هستند که تعداد اعضایشان از پنج هزار نفر تجاوز می‌کند و تد آکس‌هایی هم هستند که ۱۰۰ نفره یا کمترند اما همه آنها برای جامعه خود نقش تعیین‌کننده‌ای دارند. تفاوتی که وجود دارد این است که کسانی که برای تد آکس کار می‌کنند کارمندان تد نیستند و کنفرانس‌شان هم کنفرانس تد نیست. کنفرانس‌شان تحت لایسنس تد است که بومی شده است.

❖ شاخص‌های کنفرانس تد چیست؟

مشخص‌ترین‌شان به نظر من، طول زمان سخنرانی است. سخنرانی باید خیلی جالب و البته خیلی کوتاه باشد به‌طور مشخص باید ۱۸ دقیقه یا کمتر باشد. اگر بیشتر باشد اصلاً تد آکس تاکنون ویزگی بعدی نحوه آموزش سخنرانی است. این بسیار اهمیت دارد که فردی که سخنرانی می‌کند آن سخنرانی را که در تمام زندگی منتظرش بوده است انجام دهد و آن ایده را وقتی بزرگ‌ترین افراد دنیا مانند استیو جابز، بیل گیتس و... توانستند در ۱۸ دقیقه بیان کنند پس تو هم می‌توانی بیان کنی. هر چه ساده‌تر و کوتاه‌تر باشد مفیدتر است. ما معمولاً در دو یا سه ماه با سخنران‌ها می‌مانیم وقت صرف می‌کنیم از آنها خواهش می‌کنیم با یک فرمت خاص صحبت کنند. گاهی شما می‌بینید یک فرد با لباس کاملاً اسپورت سخنرانی می‌کند. شاخص‌های ظاهری دیگر هم دارد مثلاً یک فرش قرمز یا عرض دو متر است که باید روی آن سخنرانی کند. ویزگی بعدی خود مخاطبان و نماشاگران هستند. به‌طور متوسط در تد آکس تهران از هر سه یا چهار نفر که درخواست می‌دهند، یکی به عنوان مخاطب انتخاب می‌شود که بتواند بلیت بخرد. ما به چیدمان جمعیت بسیار اهمیت می‌دهیم. باید تعادلی میان مخاطبان باشد، نسبت خانم‌ها و آقایان، سرمایه‌گذاران و سرمایه‌پذیران، کارآفرینان و آدم‌های خلاق، گروه‌های سنی، رشته‌های صنعتی، اثری که هر کدام از مخاطبان بر روی جامعه اطرافش می‌گذارد و... طوری که هر مخاطب بتواند با چندین نفر ارتباط عمیق برقرار کند و با دست پر و ذهن آماده رویداد را ترک کند. ویدئوهای این کنفرانس به شکل رایگان روی بستر اینترنت قرار می‌گیرد تا همه بتوانند از آن استفاده کنند. این بسیار مهم است که بدانید در مورد ایده است نه در مورد افراد و اینکه چه کسی سخنرانی می‌کند.

❖ شما از تد منابع مالی یا حقوق دریافت می‌کنید؟

خیر، به هیچ عنوان.

❖ یعنی تصادفاً در آمدزانیست؟

تد یک سازمان غیرانتفاعی و تد آکس یک برنامه غیرانتفاعی است. افرادی که در آن کار می‌کنند به‌صورت داوطلبانه کار می‌کنند. حقوق که نمی‌گیرند هیچ، از برگزاری رویداد هم نمی‌توانند کسب درآمد کنند.

❖ هر رویداد تد آکس از کجا و چگونه شروع می‌شود؟

در ابتدا واقعاً از رویا پردازی شروع می‌شود. یعنی باید چشم‌ها را بست و تصور کرد که چه چیزی می‌تواند ساخته شود. بعد وقتی که به این نتیجه رسیدی که چه چیزی بهترین اتفاق ممکن است، در هسته اصلی تیم مطرح می‌شود تعداد افراد این هسته در تیم ما بسیار محدود است مثلاً هسته تیم خود ما سه تا پنج نفر هستند که به این فکر می‌کنیم که جامعه ما به چه چیزی احتیاج دارد. این فکر کردن گاهی تا دو ماه وقت می‌گیرد. به این فکر می‌افتیم که یک زمینه موضوعی یا همان تم برای فکرمان درست کنیم که به عنوان مثال سال گذشته «تهران در مسیر» موضوع ما بود و در ۲۰۱۴ «بر لبه شکوفایی» نام گرفته بود. از دید ما موضوع مهم‌ترین چیزی است که باید به آن اشاره شود. در آن زمینه ایده پردازی شده و مورد بحث قرار گیرد. بعد از مشخص شدن زمینه موضوعی باید تیم تشکیل دهیم و هسته تیم شروع می‌کند به گرفتن اعضا. مثلاً برای سال ۲۰۱۴ حدود ۱۲۰ نفر اعلام آمادگی کردند. بین آنها عکاسان، طراحان، گرافیست‌ها، مترجم‌ها، متخصصان و افراد بسیار برجسته‌ای بودند که عضویت آنها در هر سازمانی حتماً باعث شرف فراوان مدیران منابع انسانی‌شان خواهد شد. حتی افرادی که نمی‌دانند کجا می‌توانند خوب باشند رزومه می‌فرستند تا در صورت نیاز به آنها مراجعه شود. با این افراد مصاحبه می‌کنیم تا یک تیم حدود ۱۵ تا ۲۰ نفره تشکیل دهیم. موازی با تشکیل تیم، ایده‌ها و سخنرانان را

انتخاب می‌کنیم. سپس وقتی بهترین ایده‌ها را پیدا کردیم، به سراغ کسانی می‌رویم که بهترین ایده‌ها در این زمینه را دارند روی آنها کار می‌کنیم تا آمادگی سخنرانی را پیدا کنند. یک تیم به سخنرانان و یک تیم به داوطلبان اختصاص می‌دهیم. بعد وارد ساخت و ساز آن ایده می‌شویم. مادر تد آکس حامیان بسیار خوبی داریم. حامیانی که چشم‌انداز بسیار بلندی دارند. این سازمان‌ها با ما به معنای واقعی همکار می‌شوند. این همکاری اصلاً به شکل اسپانسر و آگهی نیست. آنها مبلغ زیادی سرمایه‌گذاری می‌کنند و بعضی هم پولی نمی‌دهند بلکه به عنوان خدمات به ما همکاری می‌دهند. بعد به دنبال این می‌گردیم که کجا بهترین مکان برای معرفی تد آکس تهران است و هنگامی که خانه خود را مشخص کردیم همه این قطعات پازل را به هم وصل می‌کنیم. نتیجه این هشت ماه کار را شما در یک روز خواهید دید. خوبی رخداد همین است. در یک روز است که می‌بینی آن روبا به تحقق پیوسته. در این دوران شما به قدری کار کرده‌اید که تصور نمی‌کنید در ظرفیت‌تان انجام این همه کار باشد. بنابراین احساس خوبی از توانستن به شما دست خواهد داد و بعد از آن به فکر این می‌افتید که تد آکس بعدی را برگزار کنید.

❖ شرکت‌کنندگان را چگونه انتخاب می‌کنید؟

مثلاً برای تد آکس تهران ۲۰۱۴ حدود ۱۸۰۰ نفر درخواست ثبت‌نام کرده بودند که به دلیل حفظ کیفیت رویداد تنها ۶۵۰ نفر از آنها گزینش شدند. این افراد داده‌کاوی می‌شوند و با توجه به معیارهایی که داریم از میان آنها انتخاب می‌کنیم.

❖ هزینه شرکت در تد آکس تهران در سال گذشته چقدر بوده است؟

بهای بلیت در هر دو رویداد ۲۰۱۳ و ۲۰۱۴ یکسان بود. بهای بلیت استاندارد ۱۰۰ هزار تومان و بلیت دانشجویی ۲۰ هزار تومان تعیین شد.

❖ نمی‌شود همان هزینه بلیت ورودی را هم از اسپانسرها تامین کنید؟

این کار در عرف تد و تد آکس‌ها به این شکل است که هر شرکت‌کننده باید در پرداخت هزینه‌های اجرایی رویداد سهمی داشته باشد. اما هزینه بلیت را طوری می‌گیریم که تعادلی برقرار شود. مثلاً هزینه اجرایی شرکت در تد آکس تهران ۲۰۱۴ بیشتر از ۲۰ هزار تومان بود. دانشجویانی که در این رویداد شرکت کردند، تنها بخشی از هزینه را پرداختند و مابقی هزینه از محل بلیت‌های استاندارد تهیه شد. تعداد محدودی هم هر سال برای شرکت در رویداد بورس می‌کنیم. ما انگیزه و حق کسب درآمد از برگزاری کنفرانس را نداریم و باید مدل اقتصادی را طوری بچینیم که هزینه‌های رویداد سر به سر شوند.

❖ زمان هر کنفرانس چقدر است؟

یک روز کامل. از هشت صبح آغاز می‌شود و تا چهار یا پنج بعد از ظهر زمان می‌برد.

❖ معمولاً چند سخنرانی در هر کنفرانس دارید؟

ما امسال شش سخنرانی و سال گذشته ۹ سخنرانی داشتیم اما حداقل شش سخنرانی باید داشته باشیم.

❖ کنفرانس بعدی را چه زمانی برگزار خواهید کرد؟

ما سعی داریم سالانه یک بار این کنفرانس را برگزار کنیم. بنابراین امیدواریم مهرماه سال آینده کنفرانس بعدی را برگزار کنیم.

❖ تد با اصلاً تد آکس برای مردم شناخته شده نیست. برنامه‌ای برای شناساندن تد آکس به مردم دارید؟
این یک معماست که ما خودمان هم تا حدودی درگیرش هستیم. اما یک مساله وجود دارد و آن این است که یک نفر یا ند را نمی‌شناسد یا آن را عمیق و دقیق می‌شناسد. ما تاکنون سیاست‌مان این بوده است که طرف خودش باید تد را بشناسد تا اتفاق خوبی رخ دهد و احتمالاً هم همین باشد.

❖ بیشتر کسانی که همکاری می‌کنند جزو کدام قشر هستند؟

جمعیت بسیار گسترده و مختلفی هستند. اکثر آدم‌های بسیار فعالی هستند. بسیار از خود گذشته هستند. بیشتر جوانان هستند.

❖ نسبت به تد آکس‌های دیگر که در دنیا برگزار می‌شود، تد آکس تهران را چگونه ارزیابی می‌کنید؟
تاکنون دو تد آکس تهران داشته‌ایم. هر رخداد یک اتفاق مشخصه و خاص دارد. در تد آکس تهران ۲۰۱۲ همین که چگونه تد آکس به ایران آمده بسیار جالب بود و اینکه چگونه بومی‌سازی شده است و دنیا تقبیر کرد که در خاورمیانه و ایران هم تد آکس برگزار شده است. در ۲۰۱۴ ما روی کیفیت برگزاری رویداد تمرکز کردیم. ما باز خورد خوبی نسبت به سخنرانی‌هایمان گرفتیم. سخنرانی‌هایمان از تد لندن، که به ایران آمد و سخنرانی داشت و ایشان نظراتشان این بود که از بسیاری تد آکس‌های بین‌المللی هم نظم بهتری داشته است.

❖ در کشورهای خاور میانه و همسایگان ما، تد آکس برگزار می‌شود؟ اگر برگزار می‌شود کیفیت‌شان چطور است؟
بله، همسایگان هم تد آکس دارند و برگزار می‌کنند. مثلاً تد آکس کابل هم داریم. یا تد آکس مکه. اما اگر بخواهم تد آکس‌های معتبر منطقه را بگویم، باید به تد آکس دبی، استانبول و تهران اشاره کنم.

❖ چند لایسنس تد در ایران داریم؟

تا امروز ۱۱ تد آکس داریم. بعضی از دانشگاه‌ها و شهرها گرفته‌اند و ما از این بابت خیلی خوشحالیم. بسیار خوب هم در حال پیشرفت است. ❖

تد اکس تهران در شبکه اجتماعی فیس بوک

عملکرد صفحه فیس بوک در ۳۰ روز

6 December 7 November

چه کسانی می بینند، کلیک می کنند و درباره آن حرف می زنند؟

تعداد بازدیدکنندگان	تعداد کلیک در مجموع	بحث و تبادل نظر، بازنشر و ...
۱۳۱۱۰۰	۴۷۰۰	۲۴۰۰

داستان تد اکس تهران شرکت کنندگان

بیشترین کسب و کار شرکت کنندگان

- فناوری اطلاعات و ارتباطات
- تجارت
- سلامت
- آموزش
- غذا
- نفت و گاز